

med, og Forsikringsselskabet har Erstatningspligt ogsaa for hendes Vedkommende. Men hvis nu Konen kommer til Skade, bliver arbejdsdygtig som Følge deraf og maa holde Sengen, og saa en Veninde eller Naboerske velvilligt kommer for at yde hende Bistand, ja, saa er hun i samme Øjeblik Arbejdsgiver og skal have Hjælperken forsikret. Det er vist nødvendigt her at gøre en Udtagelse eller at overveje i Udvalget, om der kan findes en Udvej til at undgaa dette.

Jeg vil gerne rejse et Spørgsmaal i Anledning af § 70. Det er muligt, at jeg har misforstaaet Paragraffen; men saaledes som den er affattet, ser jeg ikke rettere, end at der vil blive en Del Arbejde, som falder udenfor Loven. Det defineres her, hvad der forstaas ved Havebrug, idet det siges, at „ved Havebrug forstaas i denne Lov forretningsmæssigt drevet Havebrug (herunder Anlægsgartneri) samt Arbejde i Parker, Anlæg og Haver, der tilhører Stat eller Kommune, eller er knyttet til Landbrug og Skovbrug“, og der fortsættes: „og i private Haver af mindst 1 Hektars Størrelse“. Det er altsaa dermed slaaet fast, at Havebrug, der er knyttet til Landbrug og Skovbrug; uanset Havens Størrelse, hører ind under Loven. Men det synes tillige at slaas fast, at Haver under 1 Hektars Størrelse, som ejes eller drives af en Arbejdsgiver i Industri, Handel, Haandværk, Søfart eller Fiskeri, ikke hører ind under Loven, medmindre Tilfældet skulde falde ind under § 52. Hvis det er Tilfældet, hører de nemlig ogsaa derind under, men saa bør der vistnok henvises dertil i § 70. Thi hvis de er undtagne, vil det sige, at alle Villahaver i Nærheden af København, som har en Størrelse af 1 ha, ikke kommer ind under Loven. En Arbejdsgiver, som maaske har sin Virksomhed her inde i Byen, hvor han har sine Arbejdere forsikret, kunde eventuelt faa en eller anden af disse Arbejdere til at gøre et Stykke Fritidsarbejde eller Søndagsarbejde ude i sin private Have, og en saadan Arbejder vilde, hvis der overgik ham et Ulykkestilfælde, være udenfor Loven. Jeg kan ikke tro, at det er Hensigten. Men der kan være Plads for Misforstaaelser, og det gælder jo om at faa en saadan ny Lov saa klar og koncis, som det overhovedet er gør ligt.

Jeg har tilladt mig at pege paa forskellige Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, som jeg kunde ønske at faa ændret, og jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister og det Udvalg, som sik-

kert vil blive nedsat om denne Sag, vil tage paa disse Bemærkninger med Velvillie, saaledes at de Mangler, der klæber ved Lovforslaget, kan blive afhjulpet. Helst saa jeg, som allerede tidligere sagt, Lovens Virkning udstrakt til alle og under alle Forhold, og helst saa jeg, at Samfundet som saadant, Staten, overtog Risikoen og opkrævede de til Udgifterne nødvendige Beløb gennem Skat. Men Tiden dertil er maaske ikke moden endnu; maaske dette Lovforslag ophøjet til Lov skal danne endnu et Udviklingstrin, inden man kan naa at faa disse Principper gennemført. Men selv om der skulde melde sig uoverstigelige Vanskeligheder for at faa disse Principper gennemført, skal det ikke mangle paa Samarbejde og god Villie fra vor Side til at faa Loven gennemført. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling, saaledes at det forhaabentlig kan blive ophøjet til Lov allerede i indeværende Samling.

Rørdam: Efter de meget vidtløftige Taler, de to ærede foregaaende Talere har holdt, skal jeg bestræbe mig for at fatte mig noget mere i Korthed, for at ikke alle Medlemmerne i Tinget skal udvandre, inden denne Sag slutter. Det er beklageligt at se, at naar sociale Lovforslag er til Behandling her i Tinget, særlig sociale Lovforslag af saa stor Betydning som dette, synes de ikke altid at vække saa stor Opmærksomhed, som de egentlig burde; de vækker ikke nær saa stor Opmærksomhed, som naar det er politiske Spørgsmaal, der er til Behandling. Og for mig staar det dog saaledes, at et Lovforslag som dette er af den allerstørste Betydning og Vigtighed for vort Land. Det omfatter mangfoldige Menneskers Ve og Vel og har en meget stor Betydning. Der er paa en vis Maade noget glædeligt i at se, at vi i disse Tider, hvor Verden staar i Brand ude omkring os, roligt og fredeligt kan afhandle et stort socialt Spørgsmaal herhjemme, og at vi kan arbejde videre paa den store sociale Bygning, som der er arbejdet paa i saa mange Aar her i Landet, og arbejde hen til, at vi ogsaa paa dette Omraade som paa saa mange andre sociale Omraader bliver et Foregangsland.

Det er et ganske overordentlig stort og nyttigt Forarbejde, der er gjort i denne Sag, og man maa være de Mænd taknemlig, som har gjort det, som har ordnet dette saa klart og let overskueligt, som det